

Hæren. I Henhold til den for Hæren hidtil gældende Bestemmelse vare Tillægene for 8 og 16 Aars Tjeneste knyttede til Hæderstegnet, altsaa til dadelfri Tjeneste. Dette er nu ændret derhen, at de for Fremtiden skulle udbetales som rene Alderstillæg, uafhængigt af Besiddelsen af Hæderstegnet. For at Underofficererne i de to Værn kunne blive ligestillede, har man derfor i det her foreliggende Lovforslag indført den Bestemmelse, at de Tillæg, der nu tildeles Søværnets Underofficerer for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste, fremtidig skulle udbetales som slet og ret Alderstillæg. Da Hæderstegnet for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste imidlertid ikke tildeles Underofficerer ved Søværnet, da det med andre Ord er den dadelfri Tjeneste som saadan, der ifølge Pensionslovene af 20de November 1876 og 29de Marts 1899 medfører Fordele ved Beregningen af Pensionerne — 8 Aar regnes for 10 Aar og 16 Aar for 20 Aar — maa man, for at Søværnets Underofficerer ikke skulle miste sidstnævnte Gode, indstifte et Hæderstegn for 8 og 16 Aars Tjeneste ogsaa for dem. Jeg skal blot tilføje, at der jo ikke er Tale om at indstifte noget nyt Hæderstegn, men kun om en Udvidelse af et allerede bestaaende.

Til Lovforslagets § 2, 2det Stykke, er tilføjet en Bestemmelse om, at Underofficerer og ligestillede, som høre til Haandværkerkorpsset og til Søminekorpssets Depot, der ogsaa er et Haandværkerkorps, skulle have 100 Kr. i Lønningstillæg, indtil de opnaa det første Alderstillæg. Grunden er den, at Underofficererne i de nævnte Korps som Regel ere ældre, naar de blive Underofficerer, og som Følge deraf faa det første Alderstillæg senere end Underofficererne i Almindelighed. Dertil kommer, at de, naar dette Lovforslag emanerer som Lov, miste det midlertidige Lønningsstillæg i Henhold til Lov af 3die April 1901. Nogle af dem ville som Følge deraf faa mindre i Løn, end de have nu, og det kan jo ikke ret vel lade sig gøre.

Lønningsforbedringen for Underofficerernes Vedkommende andrager c. 20 pCt. Dette maa betragtes som en ret væsentlig Fremgang, men det er ogsaa en Fremgang, som længe har været fortjent,

og som længe har været tiltrængt. Den aarlige Udgift for Statskassen vil andrage 73,300 Kr. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Landsting, saaledes som det er oversendt fra Folketinget.

Carstensen: Det er sikkert fra alle Sider allerede for flere Aar siden blevet erkendt, at de Lønninger, der ere normerede for Flaadens Underofficerer, ikke staa i noget passende Forhold hverken til den Uddannelse, de nævnte Underofficerer have erhvervet sig, eller til den ofte ansvarsfulde Tjeneste, de maa udføre. Lovforslag, sigtende til at bringe Forbedring i deres meget beskedne Kaar, have været omdelte paa vore Pladser allerede flere Gange, men hidindtil uden at vi have haft Lejlighed til at stemme derover. Nu er Lejligheden der. Det Forslag, som nu er fremkommet, indeholder foruden den Lønningsforhøjelse, som den højtærede Minister paapegede, nogle Bestemmelser om Hæders tegn o. s. v., hvilke jeg ubetinget kan tiltræde. Da nu Landstinget for første Gang har Lejlighed til at udtale med Virkning sin Anskuelse om dette Lovforslag, haaber jeg, at alle med Glæde ville slutte sig til det.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Anden Behandling af Forslag til Lov om Aandssvageanstalterne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 257 fg., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 801 fg.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag: